

Cronista de la festa

L'epistolari (II) Epistolaris i Memòria Històrica

Ja vam explicar a la introducció dels Epistolaris de la setmana passada que aquesta secció vol convidar a la preservació i conservació dels epistolaris particulars i incentivar la seva difusió, en tant que material documental per a conèixer millor la història local. Amb aquest propòsit, presentàvem, divendres passat, tres de les cartes que van intercanviar-se l'any 1939 uns amics igualadins. Al moment d'escriure's la primera d'aquestes missives, tenien menys de 20 anys.

Les cartes que surten de l'armari aquesta setmana van ser escrites pels mateixos interlocutors, joves ara d'arrop de 25 anys. Estan datades a l'estiu del 40 i del 43, al voltant de la Festa Major d'Igualada. En elles hi podem trobar la celebració de la festa major, relació d'orquestrats i esdeveniments artístics, tràmits per aconseguir federar l'equip de bàsquet, tot un seguit de jugadors de futbol, cròniques esportives... de l'època.

Mentre que les primeres cartes parlen dels amics absents i retornats, del servei militar (incorporar-se, fer expedient, lliurar-se'n...), dels esportistes que reapareixeran, avui copsem la necessària adaptació al nou règim.

Encara que no sigui dit directament, en les cartes d'avui podem analitzar, per exemple, la significació política que podia tenir per aquests dos joves la constitució d'un club esportiu, a partir dels mecanismes establerts en aquells moments, i podem copsar la il·lusió per poder "recuperar" una part del que els és propi (el nom – tan sols el nom – de l'Ateneu), esperança finalment frustrada.

La setmana passada es van eliminar tots els noms propis per voluntat dels corresponents i els seus familiars. Aquest fet demostra com encara ara, fins i tot els que ja estan animats a donar fe i testimoni de les seves experiències, ho fan amb reserves.

Roser Grau

Quarta carta (de Barcelona a Igualada)

Barcelona, 14-VIII-1940

Aquesta carta explica la gestació del Club Atlètic Bàsquet Igualadí (CABI)

El remitent, en els intervals en què no és al Servei, i la seva família, són residents a Barcelona en aquells moments, degut al desterrament d'Igualada, per motius polítics, del seu pare.

Amic .....

Tal com havíem quedat ahir vaig anar a la "Federación Catalana de Baloncesto" i vaig tenir el plaer de poder parlar amb el seu president, el qual després d'explicar-li el cas em va dir el que segueix:

el primer que s'ha de fer és nomenar un president del Club a la fi d'ésser aprovat posteriorment per la federació, però aquest president l'ha de nomenar el "Jefe" de F.E.T i de la J.O.N.S. de la localitat i, naturalment, té d'ésser una persona de solvència i adicte, etc, etc.; acte seguit aquest nomenament s'envia a la Federació per tal d'aprovar-ho. Fet això, i després de rebre la comunicació, el nou president té d'escollir els seus col·laboradors, és a dir als individus que junt amb ell tenen de formar la junta de la Societat, amb els corresponents càrrecs. Ah! S'ha de nomenar també un delegat que serveixi d'enllaç entre el Club i la Federació Catalana. Després de federar-se és "pan comido", pagant de 25 a 30 pessetes, tot arreglat.

No podeu jugar partits fins que esteu federats i referent al campionat de Catalunya, em digué que ja ho estudiarien. Els domicilis ja me'ls donaràs després.

Crec que per la Festa Major vindré i ja en parlarem, però mentres feu el que us dic. Si hi hagués alguna cosa de nou ho dius al Murt. Sincerament,

El nom de C.A.B.I els va agradar molt. Ja podeu començar a fer sobres, i papers amb el membre

C.A.B.I., ba! C.A.B.I., ba! ba!, ba!, ba!

NOTES

Observi's que les cartes d'avui, escrites en català, mentre que les anteriors eren en castellà, demostren el domini de la llengua d'aquests alumnes de les escoles de l'Ateneu.

El Centro Nacional fins 1978, del qual ja parlava una carta de la setmana passada, és l'Ateneu Igualadí, que va ser una de les entitats requisades i espoliades pel nou règim franquista el 1939. Els seus socis van posar gran afany per preservar-ne l'esperit i el nom, fins i tot quan molts d'ells eren represaliats, desterrats i van perdre la salut - i a la curta o la llarga, la vida -, pel fet d'haver estat lleals a la República. Les esperances dels ateneïstes igualadins van quedar definitivament frustrades un any després de la cinquena carta, el 10 de juliol de 1944, on l'alcalde d'Igualada assabenta al "Sr. Presidente que ha sido autorizado el funcionamiento de la entidad Centro Nacional antes Ateneo Igualadino de la Clase Obrera, ...". La publicació *Estudis: Temes sobre la comarca de l'Anoia* (núm. 1, abril, i núm. 2, setembre) de l'any 1985, del Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada -CECI-, inclou el *Dossier documental sobre la incautació de l'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera*, comentat i recopilat per Salvador Riba i Gumà.

Avui les cartes porten gairebé tota la informació original, el que possibilita recuperar els noms dels millors esportistes del moment, i veure que els equips igualadins podien comptar amb reforços forànics de gran renom. Per tal de llistar i biografar els més coneguts, totes aquelles persones que tinguin interès en aportar informació hi son convidades